

er rigtigt. Det vilde glæde mig, om Ministeriet kunde dementere denne Bladmeddelelse om hans Ansættelse som Gesandt for Danmark i Rom. Bedre var det vel fortsat at give ham Hjælp, naar han søgte Finansudvalget derom, saadan som han har gjort i nogle Tilfælde, fremfor at give ham faste Stillinger af den Art, her er Tale om.

Denne Side af Plum-Affærens Enkeltheder trænger lige saa fuldt til Opklaring som dens kommercielle Sider, og det maa før eller senere slaas fast, at den Art lysky og statsfarlige Foretagender ikke ustraffet kan drives, og naar de — måske for sent — opklares, bør der rejses Tiltale mod dem, der driver saadan statsfarlig Virksomhed. At Ligaen foruden sit politiske og militære Formaal skulde tjene en bestemt Forretningsinteresse, gør den ikke mere forsvarlig; tværtimod, hvis det bliver almindeligt, at man i Forretningsøjemed virker for Organisation af Hærafdelinger og maaske i andre Tilfælde af Flaadeafdelinger, hvis det bliver et Led i Forretningernes Virksomhed saaledes at arrangere sig med private, lejede Militærkorps og krigsmæssige Udrustninger, som man her fra Transatlantisks Side var med i Organisationen af, bliver det en temmelig uhyggelig Verden at leve i.

Men endelig er der et Led til i Transatlantisk's Udvikling paa denne Bane, nemlig det Tidspunkt, da Transatlantisk slaar om i sin Modsætning og fra at føre Krig med Bolschevikkerne giver sig til at drive Forhandlinger med dem om Afslutning af Handelsaftaler. Det gør ikke Forretningen og dens Ledere mere tiltalende, at de i den Grad fra Dag til Dag under Indflydelse af Forretningsinteresserne kaster sig ind i politiske Eventyr af en faa farlig Art, som disse utvivlsomt har været for Danmark. Det viser ingen tiltalende Side, men det viser os Kapitalismens Smidighed og viser os, at den, naar det drejer sig om Udbytte, er kemisk fri for Standpunkter, Principper og Moral og al den Slags, som ellers siges at have Værdi for Menneskene.

Jeg skal ikke indlade mig paa en Kritik af Landsrettens Dom, men mere af Forberedelsen til denne Dom og det, som jeg her har fremhævet, og dernæst udtale en Beklagelse over, at saa mange gode Mænd er impliceret i denne Sag og de Brodersager, som denne Sag har. Det er f. Eks.

ikke uden Interesse at bemærke, at der blandt Dommerne i Østre Landsret sad en Mand, hvis Broder var Bestyrelsesmedlem i 3 af de transatlantiske Afdelinger, hvoraf een var „Fabrikanlæg“, som Aktioneren ved Landsretten netop omfattede. Det er i hvert Fald ikke uden Interesse set som Del af Belysning overfor det, der udspiller sig i det kapitalistiske Samfund.

Justitsministeren har forklaret os, at han altsaa ikke bifalder Motiveringen til Statsadvokatens Afvisning af Appelønsket. Ved en anden Lejlighed husker jeg, at Justitsministeren selv motiverede sit Standpunkt. Det var, da det drejede sig om Landmandsbanken. Da fandt jeg det ganske uforstaaeligt, at Justitsministeren paa Forhaand udtalte sig om Dommen ved Landsretten, som det den Gang skete. Naar Justitsministeren stillede sig saaledes den Gang, hvor Sagens Personer maaske stod i en anden Belysning for Ministeriet end i denne Sag, havde det neppe været urimeligt at vente eller forlange, at Ministeren nu havde fulgt samme Linie, som den Gang syntes at være lagt, at disse Sager skulde gennemgaa alle de Afsnit indenfor Retsplejen, som man almindeligvis anser for nødvendigt for at faa fuld Opklaring tilvejebragt. Det er desværre ikke sket, og deraf følger altsaa saadanne Betragtninger, som jeg har tilladt mig at fremsætte paa den Foranledning, som Forespørgselen har givet.

Vi for vort Vedkommende kunde godt have ventet. Jeg antager ikke, det varer saa forfærdelig længe, inden Bankkommissionens Betænkning foreligger. Vi kunde selvfølgelig særdeles godt have ventet, denne Sag løber jo ikke fra os, der er ikke nogen Tvivl om, at Opklaringen i denne Sag nok skal blive fuldbyrdet, men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har altsaa ikke kunnet vente saa længe, og saa maa man bøje sig, saa maa vi tage Sagens Behandling paa dette Stadium i Stedet for i næste Maaned eller næste Maaned igen, eller naar det nu maatte blive.

Til Gengæld, fordi jeg har vist det ærede Medlems Forespørgsel saa stor Opmærksomhed, haaber jeg at kunne paa-regne hans Opmærksomhed overfor et lille Forslag til Dagsorden, som jeg vil tillade mig at fremsætte, det er affattet paa en saa-